

Sygn. akt: II C 663/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 4 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Mączkowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Wioleta Folman

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa D. S.

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz D. S. kwotę 118.697,98 zł (sto osiemnaście tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt siedem złotych i dziewięćdziesiąt osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

a) od kwoty 93.032,91 zł (dziewięćdziesiąt trzy tysiące trzydzieści dwa złote i dziewięćdziesiąt jeden groszy) od dnia 5 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty,

b) od kwoty 25.665,07 zł (dwadzieścia pięć tysięcy sześćset sześćdziesiąt pięć złotych i siedem groszy) od dnia 21 września 2015 r. do dnia zapłaty

- tytułem odszkodowania;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. kosztami procesu obciąża pozwany (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W. w całości, szczegółowe wyliczenie kosztów pozostawiając referendarzowi sądowemu.

SSO Małgorzata Mączkowska

Sygn. akt: **II C 663/15**

UZASADNIENIE

Powód D. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 118.697,98 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Powód wskazał, że domaga się zapłaty odszkodowania w związku z poniesioną przez niego szkodą spowodowaną pożarem, do którego doszło w dniu 21 września 2013 r. Pożarem został objęty budynek mieszkaniowo-usługowy położony w M., gmina W.. W niniejszym postępowaniu powód dochodzi odszkodowania wyłącznie za szkody powstałe w części mieszkalnej budynku – za szkody w ruchomościach domowych w kwocie 30.000 zł oraz szkodę w budynku

mieszkalnym wraz z częścią wspólną w wysokości 88.697,98 zł. Powód wskazał, że wyliczenie kwoty dochodzonej pozwem zostało dokonane zgodnie z określoną przez pozwanego proporcją, że 22% powierzchni części wspólnych budynku przypada na część mieszkalną.

Powód wskazał, że wartość strat co do części mieszkalnej wyniosła łącznie 196.467,07 zł, w tym wartość szkody w ruchomościach domowych wyniosła 40.333,24 zł, zaś wartość szkody w budynku – 156.133,82 zł. Na kwotę 156.133,82 zł składa się szkoda w wysokości 65.181,59 zł za część mieszkalną budynku oraz 90.952,23 zł za część wspólną budynku. Przy czym suma ubezpieczenia ruchomości wynosiła 30.000 zł, dlatego też odszkodowania tylko w tej wysokości powód dochodzi z tego tytułu. Łącznie powód dochodzi zapłaty kwoty 118.697,98 zł, którą wyliczył poprzez odjęcie od wartości strat w części mieszkalnej w wysokości 196.467,07 zł kwoty odszkodowania wypłaconego przez (...) w wysokości 67.435,84 zł oraz kwoty 10.333,24 zł, stanowiącej nadwyżkę w ruchomościach domowych (pozew – k. 2-6).

Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

Pozwany zakwestionował zasadność dochodzonego przez powoda roszczenia co do wysokości. Podniósł, że w trakcie postępowania likwidacyjnego wypłacono powodowi 67.435,84 zł. Wskazał również, że budynek został odbudowany jedynie w części poprzez zaniżenie go o kondygnację, co także miało wpływ na wysokość szkody (odpowiedź na pozew – k. 120-124).

Na rozprawie w dniu 3 października 2018 r. pełnomocnik powoda wniósł o rozważenie zasądzenia podwójnej stawki kosztów zastępstwa procesowego (protokół rozprawy – k. 1133-1134).

Sąd ustalił następujący **stan faktyczny**:

D. S. jest właścicielem zabudowanej nieruchomości nr (...) położonej we wsi M., gmina W., stanowiącej działki ewidencyjne nr (...), o łącznej powierzchni (...) ha. Pod adresem (...) powód prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą „Gospodarstwo (...). Pokoje u M.” (umowa darowizny rep. (...) nr (...) – k. 337-339, zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej – k. 339v.).

W dniu 20 grudnia 2012 r. D. S. zawarł z (...) SA umowę ubezpieczenia (...). Na podstawie umowy ochroną ubezpieczeniową został objęty budynek oznaczony nr (...) znajdujący się w miejscowości M.. Przedmiotem ubezpieczenia były ruchomości domowe ubezpieczone w wariancie elastycznym do wartości nowej od zdarzeń losowych, przepięcia i akcji ratowniczej do kwoty 30.000 zł, budynek mieszkalny wybudowany w 2000 r. – od zdarzeń losowych, przepięcia, dewastacji i akcji ratowniczej – do kwoty 500.000 zł oraz budowle – do kwoty 10.000 zł. Polisa obowiązywała w okresie od 24 grudnia 2012 r. do 23 grudnia 2013 r. W miejscu ubezpieczenia była prowadzona działalność gospodarcza przez ubezpieczonego lub osoby bliskie pozostające z ubezpieczonym we wspólnym gospodarstwie domowym (polisa nr (...)) – k. 66-67).

Integralną częścią umowy ubezpieczenia są ogólne warunki ubezpieczenia (...) (dalej: OWU), zgodnie z którymi (§ 2 pkt 104 ppkt c) wartością nową jest wartość odpowiadająca kosztom przywrócenia ubezpieczonego mienia do stanu nowego, lecz nie ulepszono, dla ruchomości domowych – wartość odpowiadająca kosztom naprawy lub nabycia (wytworzenia) nowego przedmiotu tego samego lub najbardziej zbliżonego rodzaju, tej samej lub najbardziej zbliżonej marki przy uwzględnieniu średnich cen obowiązujących na danym terenie oraz kosztów montażu. Zakresem ubezpieczenia (§ 6 ust. 1 pkt 1 ppkt a oraz pkt 4) zostały objęte m.in. szkody powstałe w następstwie ognia oraz akcji ratowniczej. Ubezpieczeniem ruchomości domowych w wariancie elastycznym, zgodnie z § 11 ust. 2 pkt 2 OWU, objęte są albo ruchomości domowe, albo stałe elementy stanowiące samodzielny przedmiot ubezpieczenia, albo jednocześnie ruchomości domowe i stałe elementy stanowiące samodzielny przedmiot ubezpieczenia, a ubezpieczyciel odpowiada za szkody powstałe w następstwie m.in. ognia lub akcji ratowniczej prowadzonej w związku z wypadkiem ubezpieczeniowym objętym ochroną ubezpieczeniową (§ 11 ust. 4 pkt 1 ppt a).

Suma ubezpieczenia dla ruchomości domowych lub stałych elementów stanowiących samodzielny przedmiot ubezpieczenia jest ustalana według wyboru ubezpieczającego w wartości nowej albo wartości rzeczywistej, jeżeli suma ubezpieczenia dla ruchomości domowych w wariancie elastycznym od ryzyka zdarzeń losowych, przepięcia lub akcji ratowniczej, jak również dla stałych elementów ubezpieczonych w wariancie elastycznym nie jest niższa niż 20.000 zł (§ 15 ust. 4 oraz ust. 7 pkt 2 i 3). Wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wysokości poniesionej szkody, maksymalnie do wysokości sumy ubezpieczenia, przy czym dla budynku mieszkalnego, jeżeli w dniu zawarcia umowy ubezpieczenia wiek budynku mieszkalnego o niepalnej konstrukcji nie przekracza 45 lat – w wartości nowej (§ 20 ust. 1 pkt 2 ppkt a tiret pierwsze), zaś dla ruchomości domowych lub stałych elementów stanowiących samodzielny przedmiot ubezpieczenia ubezpieczonych w wartości nowej – w wartości nowej (§ 20 ust. 1 pkt 4 ppkt a).

W przypadku ubezpieczenia lokalu mieszkalnego odszkodowanie przysługuje również z tytułu szkód w elementach wspólnych budynku mieszkalnego wielorodzinnego, w którym znajduje się ten lokal, proporcjonalnie do udziału ubezpieczonego lokalu mieszkalnego w częściach wspólnych nieruchomości (§ 20 ust. 2). Wysokość odszkodowania dla m.in. budynku mieszkalnego ustala się na podstawie kosztorysu sporządzonego przez (...) w eksperckim systemie kosztorysowania robót i obiektów budowlanych lub w oparciu o cenniki budowlane stosowane przez (...) opracowane przez podmioty wyspecjalizowane w zakresie budownictwa (§ 21 ust. 1).

Wysokość odszkodowania dla ruchomości domowych ustala się w przypadku całkowitego zniszczenia lub utraty ubezpieczonego przedmiotu – w wysokości odpowiadającej średniej wartości mienia tego samego lub najbardziej zbliżonego rodzaju, tej samej lub najbardziej zbliżonej marki przy uwzględnieniu średnich cen obowiązujących na danym terenie oraz kosztów jego montażu, a w przypadku uszkodzenia ubezpieczonego przedmiotu – w wysokości kosztów napraw, tj. odpowiednio do zakresu uszkodzeń spowodowanych wypadkiem ubezpieczeniowym według średnich cen zakładów usługowych albo na podstawie rachunku lub kosztorysu powykonawczego wraz ze specyfikacją wykonanych robót, albo w wysokości określonego w porozumieniu z ubezpieczającym lub ubezpieczonym procentowego ubytku wartości uszkodzonego przedmiotu (§ 22 ust. 1). Przy ustalaniu wysokości odszkodowania uwzględnia się wartość pozostałości po uszkodzonym lub zniszczonym mieniu (§ 23 ust. 1). Wysokość odszkodowania ustala się na podstawie cen z dnia jego ustalenia, za wyjątkiem szkód udokumentowanych rachunkiem za odbudowę lub naprawę, kosztorysem powykonawczym lub kosztorysem odbudowy lub naprawy dokonanej systemem gospodarczym (§ 23 ust. 2) (ogólne warunki ubezpieczenia (...) – k. 68-81).

W dniu 21 września 2013 r. doszło do pożaru w należącym do D. S. budynku mieszkalno-usługowym w M. (okoliczność bezsporna).

W dniu 22 września 2013 r. D. S. dokonał zgłoszenia szkody w zakresie części mieszkalnej (sprawozdanie (...) – k. 373v).

W przedmiotowym budynku znajdował się hotel z zapleczem gastronomicznym oraz część mieszkalna. Budynek był trzykondygnacyjny, murowany, z dachem drewnianym. Na parterze znajdowała się część mieszkalna i część gastronomiczna. Pozostałe kondygnacje były wykorzystywane jako hotel. W wyniku pożaru, konstrukcja drewniana została mocno nadpalona, na pokryciu dachowym były odbarwienia. Nastąpiło częściowe spalanie budynku. Spłonęła większość dachu, najwyższa kondygnacja oraz część w głębi. Pozostałe pomieszczenia na najwyższym piętrze były okopcone. Było widać ślady zalania jakąś substancją w części hotelowej i gastronomicznej. Budynek nadawał się do generalnego remontu. W części, w której rozwijał się pożar, rzeczy uległy całkowitemu spalaniu. Na niższych kondygnacjach, w tym w części mieszkalnej rzeczy zostały w większości zalane w wyniku akcji ratunkowej. Instalacja elektryczna nadawała się do remontu. W części mieszkalnej były ślady okopcenia (zeznania świadków: T. G. – k. 159-160 i O. W. – k. 169).

D. S. poniósł koszty naprawy i odbudowy budynku mieszkalnego, jak również koszty związane ze szkodą w ruchomościach domowych. Nie było możliwości naprawy czy wyczyszczenia niektórych składników ruchomości domowych, takich jak np. komplet mebli skórzanych czy materace i dywany (wycena powoda, oświadczenia, faktury, wydruki internetowe z cenami nowych mebli, protokoły odbioru robót – k. 9-65).

Pismem z dnia 11 lipca 2014 r. D. S. wezwał (...) SA do zapłaty w terminie 21 dni pozostałej kwoty odszkodowania w wysokości 445.684,70 zł, w tym kwoty 98.599,73 zł, tytułem odszkodowania za część mieszkalną. Na wskazaną kwotę składała się szkoda w ruchomościach domowych, których wartość została określona na 36.365 zł i zmniejszona do sumy ubezpieczenia w wysokości 30.000 zł, a także szkoda w budynku mieszkalnym w wysokości 130.468,95 zł, która została pomniejszona o kwoty wypłacone przez (...) SA, to jest łącznie o 61.869,02 zł, co dało 68.599,73 zł. Wezwanie zostało doręczone ubezpieczycielowi w dniu 14 lipca 2014 r. (wezwanie do zapłaty – k. 89-90, potwierdzenie nadania – k. 91, potwierdzenie doręczenia – k. 92).

(...) SA przyznało poszkodowanemu odszkodowanie za szkodę w budynku mieszkalnym w łącznej wysokości 67.435,84 zł, w tym w dniu 21 stycznia 2014 r. – w kwocie 59.301,91 zł, w dniu 18 kwietnia 2014 r. – w kwocie 2.567,11 zł oraz w dniu 9 lutego 2015 r. – w kwocie 5.566,82 zł (pisma (...) SA – k. 183-184).

Wartość kosztów odbudowy lub naprawy zniszczonego budynku, według poziomu cen z sierpnia 2014 r., w części mieszkalnej wynosi 53.911,29 zł, zaś w części wspólnej – 508.809,12 zł (bez zużycia technicznego), z czego 22% części wspólnej przypadającej na część mieszkalną wynosi 111.938 zł (opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa K. F. – k. 910-917, opinie uzupełniające – k. 1056-1061, 1101-1106, 1245-1190).

Wartość ruchomości nie stanowiących części składowych nieruchomości w części mieszkalnej w IV kwartale 2013 r. wynosiła 32.100 zł (opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny ruchomości W. M. – k. 1032-1036, opinia uzupełniająca – k. 1081-1085).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił **na podstawie** wyżej wymienionych dowodów, w tym dokumentów i ich odpisów. Żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności przedstawionych dokumentów. Również Sąd nie znalazł podstaw do ich podważenia z urzędu. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. W szczególności znaczenia takiego nie miały kosztorysy i wyceny sporządzone przez prywatną firmę na zlecenie pozwanego. Na okoliczność wysokości poniesionej przez powoda szkody Sąd dopuścił bowiem dowód z opinii biegłych.

W ustaleniu stanu faktycznego Sąd oparł się również na zeznaniach świadków T. G. oraz O. W., przy czym zeznania T. G. były przydatne jedynie w części dotyczącej pożaru z dnia 21 września 2013 r. jako zdarzenia wywołującego szkodę. Pozostała część zeznań świadka dotyczyła innego zdarzenia, nie mogła zatem stać się podstawą ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Także zeznania świadka O. W. były pomocne w części, to jest w zakresie szkody w części mieszkalnej i wspólnej budynku. Wobec tego, że roszczenie odszkodowawcze w zakresie szkody w części usługowej nie było dochodzone w niniejszym postępowaniu, zeznania świadka w tym zakresie nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się także na opiniach biegłych sądowych: z zakresu budownictwa K. F. i z zakresu wyceny ruchomości W. M..

Przy czym najistotniejsza była opinia biegłego z zakresu budownictwa z dnia 9 lutego 2019 r. Pozostałe opinie (k. 910-917, 1056-1061, 1102-1106) dotyczyły wyceny według cen z 2016 r., a nie z sierpnia 2014 r., tj. z daty wezwania pozwanego do zapłaty. Opinia uzupełniająca z kwietnia 2019 r. także nie była przydatna. Biegły odniósł się w niej ponownie do opinii, w której wartość szkody została ustalona w oparciu o ceny z 2016 r. W przypadku biegłego z zakresu wyceny ruchomości, najistotniejsza była opinia uzupełniająca, w której biegły podał wartość ruchomości według poziomu cen z daty ustalenia odszkodowania.

Pominięciu podlegał dowód z przesłuchania powoda, gdyż powód nie stawiał się na przesłuchanie, zaś jego pełnomocnik wniósł o pominięcie przesłuchania powoda, wskazując, że przesłuchanie to niczego nie wniesie do sprawy (k. 1133).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne prawie w całości, to jest w całości co do żądania głównego oraz w przeważającej części w zakresie żądania odsetkowego.

Powód dochodził zapłaty odszkodowania za szkody powstałe w wyniku pożaru w części mieszkalnej budynku oraz części wspólnej w zakresie procentowego udziału części mieszkalnej w tej części budynku, to jest w 22% – w wysokości 88.697,98 zł oraz za szkody w ruchomościach domowych w wysokości 30.000 zł, to jest łącznie 118.697,98 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty.

Zgodnie z art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Bezsporne pomiędzy stronami było wystąpienie szkody w majątku powoda na skutek pożaru z dnia 21 września 2013 r. Pozwany nie negował objęcia ochroną ubezpieczeniową przedmiotowej nieruchomości oraz znajdujących się w części mieszkalnej ruchomości domowych, nie negował również objęcia ochroną ubezpieczeniową na wypadek pożaru. Poza sporem pozostawał również fakt wypłaty przez pozwanego na etapie postępowania likwidacyjnego łącznie kwoty 67.435,84 zł za szkodę w budynku mieszkalnym. Niesporne było również ustalenie procentowego podziału części wspólnej w ten sposób, że 22% części wspólnej przypadało na część mieszkalną, a 78% na część usługową. Spór pomiędzy stronami dotyczył wysokości poniesionej przez powoda szkody co do ubezpieczenia mieszkaniowego, a co za tym idzie wysokości należnego powodowi odszkodowania.

Powód w niniejszej sprawie powinien zatem udowodnić wysokość poniesionej szkody, w szczególności zaś, że szkoda była wyższa od kwoty przyznanej przez pozwanego na etapie postępowania likwidacyjnego (art. 6 k.c.). Powyższa okoliczność została zdaniem Sądu wykazana przez powoda.

Powód przedłożył do akt sprawy szereg faktur oraz innych dokumentów potwierdzających poniesienie przez niego kosztów koniecznych do przywrócenia budynku jako całości, w tym także jego części mieszkalnej i wspólnej, do stanu sprzed pożaru. Dołączone zostały także dowody dokumentujące uszkodzenia ruchomości domowych.

Na okoliczność wyliczenia wysokości szkody w zakresie budynku oraz ruchomości Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych: z zakresu budownictwa i z zakresu wyceny ruchomości. Obaj biegli ustalili wysokość szkody poniesionej przez powoda i przedstawili szczegółowe obliczenia ustalonych przez nich kwot. Pozwany nie zakwestionował tych opinii, nie wnosił o ich uzupełnienie ani o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych.

Na podstawie opinii biegłego z zakresu budownictwa należało zatem uznać, że wysokość szkody poniesionej przez powoda w zakresie ubezpieczenia mieszkaniowego na skutek pożaru z dnia 21 września 2013 r., jak również na skutek przeprowadzonej w związku z tym zdarzeniem akcji ratowniczej, wyniosła 53.593,06 zł dla części mieszkalnej budynku (k. 1149) oraz 508.809,12 zł dla części wspólnej budynku (k. 1161).

Wskazać w tym miejscu należy, że w niniejszym postępowaniu nie zaistniała podstawa do obniżenia wartości kosztów o zużycie techniczne. Należało bowiem wziąć pod uwagę w tym zakresie § 20 ust. 1 pkt 2 ppkt a tiret pierwsze OWU. Treść zawartej między stronami umowy ubezpieczeniowej nie daje jakichkolwiek wątpliwości co do tego, że budynek, który uległ częściowemu uszkodzeniu na skutek pożaru jest budynkiem o wieku nieprzekraczającym 45 lat. Zatem z tego powodu należało czynić wszelkie obliczenia wysokości poniesionej szkody w odniesieniu do wartości nowej budynku, bez obniżania jej o wartość wynikającą ze zużycia technicznego. Dlatego też Sąd przyjął wartość części wspólnej budynku w wysokości 508.809,12 zł wyliczoną przez biegłego (k. 1161), bez odejmowania zużycia technicznego wyliczonego przez biegłego (k. 1190).

Udział części mieszkalnej w części wspólnej budynku wynosił 22%. Wobec powyższego, należne odszkodowanie za część wspólną budynku w zakresie części mieszkalnej wyniosło 111.938 zł (508.809,12 zł x 0,22).

Wysokość szkody za budynek mieszkalny wyniosła zatem 165.531,06 zł (53.593,06 /część mieszkalna/ + 111.938 /22% części wspólnej/). Powód określił wysokość szkody za budynek mieszkalny na kwotę 156.133,82 zł i po pomniejszeniu kwoty wypłaconej przez (...) SA, żądał zapłaty odszkodowania od tej kwoty. Sąd jest związany tak określonym przez powoda żądaniem.

Pozwany na etapie postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi 67.435,84 zł z tytułu szkody w budynku mieszkalnym. Wobec spełnienia przez pozwanego świadczenia w zakresie tej kwoty, do zapłaty pozostało 88.697,98 zł (156.133,82 zł - 67.435,84 zł).

Na podstawie opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości należało ustalić, że wartość ruchomości w IV kwartale 2013 r., a więc i w sierpniu 2014 r., przewyższała kwotę 30.000 zł, dochodzoną z tego tytułu przez powoda. Ubezpieczenie ruchomości domowych zostało określone w umowie ubezpieczeniowej na kwotę 30.000 zł. Zastosowanie w tym przypadku ma § 20 ust. 1 pkt 4 ppkt a OWU.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uwzględnił powództwo w całości co do kwoty głównej w wysokości 118.697,98 zł, na którą składa się odszkodowanie za zniszczoną część mieszkalną wraz z częścią wspólną budynku w wysokości 88.697,98 zł oraz odszkodowanie za ruchomości w wysokości 30.000 zł.

Powód żądał zasądzenia od pozwanego ustawowych odsetek za opóźnienie od kwoty głównej od dnia 5 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Z powyższego przepisu wynika zatem, że odsetki od świadczenia pieniężnego należą się wierzycielowi zawsze w przypadku opóźnienia dłużnika w spełnieniu świadczenia, niezależnie do tego, czy wierzyciel poniósł z tytułu opóźnienia jakąś szkodę. Jediną przesłanką jaką powinien wykazać wierzyciel jest fakt opóźnienia w spełnieniu świadczenia przez dłużnika.

Zgodnie z art. 817 § 1 k.c., ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od otrzymania zawiadomienia o wypadku.

Pismem z dnia 11 lipca 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 21 dni kwoty 98.599,73 zł z tytułu szkody w części mieszkalnej oraz ruchomości domowych. Pismo zostało doręczone pozwanemu w dniu 14 lipca 2014 r. (k. 92). Pozwany był obowiązany do spełnienia świadczenia do dnia 4 sierpnia 2014 r. Od dnia 5 sierpnia 2014 r. pozwany znajdował się w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia co do kwoty 98.599,73 zł. W dniu 9 lutego 2015 r. pozwany spełnił częściowo świadczenie poprzez przyznanie powodowi dodatkowo kwoty 5.566,82 zł. Z tych przyczyn żądanie odsetkowe co do kwoty 93.032,91 zł (98.599,73 zł - 5.566,82 zł) zostało uwzględnione przez Sąd zgodnie z wnioskiem powoda.

W piśmie z dnia 11 lipca 2014 r. powód żądał zapłaty kwoty 98.599,73 zł, w tym żądał mniejszej kwoty odszkodowania za część mieszkalną (68.599,73 zł). Do dnia doręczenia odpisu pozwu pozwany miał zatem wiedzę o roszczeniu powoda w sposób określony pismem z dnia 11 lipca 2014 r. Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał za skuteczne wezwanie do zapłaty pozostałej kwoty, tj. 25.665,07 zł, dopiero wraz z doręczeniem pozwanemu odpisu pozwu, co nastąpiło w dniu 7 września 2015 r. (k. 119). Sąd przyjął, że od tej daty pozwany powinien w ciągu 14 dni spełnić świadczenie. Pozostawał zatem w opóźnieniu z jego spełnieniem od dnia 21 września 2015 r. i od tej daty zostały zasądzone odsetki od kwoty 25.665,07 zł. W pozostałym zakresie, a zatem co do odsetek od kwoty 25.665,07 zł za okres wcześniejszy, to jest przed dniem 21 września 2015 r., powództwo zostało oddalone. Wskazać jeszcze należy, że szkoda została zgłoszona do

pozwanego niezwłocznie. Pozwany wiedział zatem o roszczeniach powoda, a jedynie ich wysokość była zgłaszana przez powoda odpowiednio: w piśmie z dnia 11 lipca 2014 r. oraz w pozwie.

Mając na uwadze powyższe rozważania faktyczne i prawne, Sąd uwzględnił powództwo w przeważającej części, w niewielkiej zaś co do odsetek, oddalił je jako niezasadne.

O **kosztach procesu** Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

Na podstawie art. 108 § 1 k.p.c., Sąd pozostawił szczegółowe wyliczenie kosztów procesu referendarzowi sądowemu, obciążając kosztami w całości pozwanego wobec tego, że roszczenie główne zostało uwzględnione w całości, zaś roszczenie odsetkowe w przeważającej części. Za stronę wygrywającą sprawę prawie w całości uznać zatem należało powoda.

SSO Małgorzata Mączkowska

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

SSO Małgorzata Mączkowska